

РЕШЕНИЕ

№ 4689

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3674** по описа за **2023** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на "Непи Проджект уан" ЕООД против решение № 268/17.01.2023 г. по нах дело № 12349/22 г. по описа на РС-София, с което е потвърдено Наказателно постановление № 522788 -F538486 от 08.07.2020 г., издадено от Началник отдел "Оперативни дейности" в ГД "Фискален контрол" на НАП, с което за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, вр. с чл. 118, ал. 4 ЗДДС, на основание чл. 185, ал. 2, изр. 2, вр. с ал. 1 от ЗДДС, на касатора е наложена "Имуществена санкция" в размер на 500 лева.

В касационната жалба се твърди, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно, като не се споделят изводите на съда за липсата на допуснати нарушения от страна на АНО при издаването на процесното НП. Оспорва се извършената преценка на събраните по делото доказателства като се твърди, че нарушението не е установено от обективна страна. Твърди се, че липсва посочване на дата и час на извършване на нарушението, за което е издадено процесното наказателно постановление. В условията на алтернативност се моли за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Претендират се разноски.

Ответникът по касация, чрез пълномощник прави искане касационната жалба да бъде оставена без уважение, а атакуваното съдебно решение да бъде потвърдено като валидно, допустимо и правилно. Претендира присъждане на разноски за юрк. възнагрждение.

Прокурорът от СГП поддържа становище за неоснователност на жалбата и оставяне в сила на съдебния акт.

АССГ, ХХ касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално ДОПУСТИМА като подадена в срока по чл. 211 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество и в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, настоящият съдебен състав намира жалбата за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С обжалваното решение, СРС,НО/133 с-в е потвърдил Наказателно постановление № 522788 -F538486 от 08.07.2020 г., издадено от Началник отдел "Оперативни дейности" в ГД "Фискален контрол", с което на касатора за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, вр. с чл. 118, ал. 4 ЗДДС, на основание чл. 185, ал. 2, изр. 2, вр. с ал. 1 от ЗДДС, е наложена "Имуществена санкция" в размер на 500 лева. За да постанови решението си съдът е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган в срока по чл. 34 от ЗАНН, като е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Посочил е, че нарушението е индивидуализирано в степен, позволяваща на нарушителя да разбере какво е нарушението, заради което е ангажирана адм. наказателната му отговорност. Дружеството е използвало програмен продукт "Я. П. С.", който е бил свързан с всички налични в обекта ФУ, включително и с това, предмет на настоящото производство, което безспорно означава, че жалбоподателят се явява лице, използващо софтуер за управление на продажбите.

Във връзка с развитото оплакване за незаконосъобразност, изложено в касационната жалба, въззивният съд е обсъдил същото оплакване, че процеса на привеждане на дейността на въззивника в съответствие с изискванията на Наредбата, който процес съгласно § 75 от ПРЗ на Наредбата, е следвало да приключи до 31.12.2020 г., поради което към датата на проверката, дори и да е налице констатираната разлика, то същата **не се явява** нарушение. Споделя се извод на въззивен съд, че срокът по § 75 от ПРЗ на Наредбата (към 03.02.2020 г.) е предоставен за привеждане на дейността в съответствие с изискванията на наредбата единствено по отношение на използвания софтуер. По отношение на използвания софтуер не са констатирани нарушения, поради което и този срок няма отношение към предмета на доказване. От развитото оплакване в касационната жалба не се променят изводите, изведени на основание неспоримо установеното, че касатор не противопоставя доказателства за наличната в момента на проверката разлика в касовата наличност и разчетената такава по ФУ

С оглед на законовото изискване на разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ, с не въвеждането/извеждането на посочената като разлика сума, е бил осъществен съставът на нарушението, тъй като в случая задълженото лице

не е изпълнило своите законови задължения. Нарушението е формално, като не се изисква настъпването на вредоносен резултат. Ето защо съдът счита, че ТД на НАП правилно и законосъобразно е наложила с НП административно наказание – имуществена санкция на дружеството.

При анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът е намерил за безспорно установено наличието на разлика между фактическата касова наличност и разчетената такава на фискалното устройство, като е заключил, че търговецът не е изпълнил задължението си да регистрира тази промяна на касовата наличност на ФУ чрез операцията "служебно въведени" суми във ФУ, притежаващо такава функция, без значение дали допуснатото нарушение е по вина на някой от служителите или не. Съдът е обсъдил събраните по делото гласни доказателства и мотивирано е отхвърлил възразенията, изложени в депозираната пред него жалба, като е приел, че установените по делото факти са напълно достатъчни, за да се ангажира отговорността на търговеца. Наложена имуществена санкция е намерена от съда за определена в минималния предвиден в закона размер и наказателното постановление е било потвърдено. Изложени са мотиви и за липсата на предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Така постановеното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно, като за него не се констатира отменителни основания.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

Настоящият съдебен състав намира, че приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е изцяло съобразена с установените по делото факти и обстоятелства, събрани в съответствие с разпоредбите на НПК. При постановяването на съдебното решение, съдът е изследвал всички обстоятелства по установяване на нарушението, което е в съответствие с процесуалните правила. Предвид изложеното, следва да се заключи, че не са налице съществено нарушение на съдопроизводствените правила или необоснованост при постановяване на подлежащия на касация съдебен акт.

Настоящият касационен състав намира, че както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП нарушението е пълно описано с всички относими към конкретния състав признаци, посочени са времето, мястото и обстоятелствата, при които е било извършено, както и доказателствата, които го подкрепят. От изложените в акта и наказателното постановление факти става ясно какво деяние е осъществено от касатора, кога е извършено и каква е неговата правна квалификация, като не е налице съществено нарушение на процесуалните правила, което да ограничава правото на защита на нарушителя и да опорочава атакуваният акт до степен, налагаща отмяната му. Даденото описание на констатираното нарушение и установената по делото фактическа обстановка съответстват на посочената като нарушена правна норма, както и на санкционната такава.

Според разпоредбата на чл. 185, ал. 2 ЗДДС, извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лева, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лева, като съгласно изречение второ, когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите

по ал. 1.

От описанието на нарушението и правната му квалификация, става ясно че се касае за случай различен от продажба, а различните тези на касатора за произхода на сумата и нейното предназначение, не се отразяват на крайния извод на АНО, че тази разлика не се дължи на неотрязване на приходи.

В допълнение на изложеното следва да се има в предвид, че всяка една разлика между наличните и документираните средства препятства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност с обществена опасност, която обуславя ангажирането на административната отговорност на нарушителя, без да е необходимо от това да са настъпили вреди за фиска. Именно затова в привилегирвания състав по чл. 185, ал. 2, изр. 2, във връзка с ал. 1 от ЗДДС е предвидено налагане на наказание и имуществена санкция и в случаите, когато нарушението не е довело до неотрязване на приходи.

По отношение на възраженията за квалифициране на установеното нарушение като "маловажен случай", касационният състав на съда счита, че липсват предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението е формално, като настъпването или не на вредни последици, не е елемент от фактическия му състав, нито пък характеризира нарушението, като такова с по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с други подобни нарушения от същия вид.

Предвид горното, следва да се заключи, че като е потвърдил оспореното пред него наказателно постановление, районният съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да се остави в сила.

Поради изложеното, XX касационен състав на Софийски градски административен съд,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 268 от 17.01.2023 г., на СРС, НО, 133 състав, постановено по нах дело № 12349/22 г.

ОСЪЖДА "Непи Проджект уан" ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция по приходите разноси в размер на 80 лева.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.